

Frano Parać

Akademik Frano Parać (r.), diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u razredu Stanka Horvata, a usavršavao se kod Marina Zuccherija u Milanu u Studio di fonologia musicale della RAI. Od 1978. predaje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, najprije teoretske predmete, a potom kompoziciju. Od 1992. redoviti je profesor, a dva je puta (1985. – 1987. i 2002. – 2007.) bio dekan te je zaslužan za izgradnju nove zgrade Muzičke akademije u Zagrebu. Bio je dugogodišnji član Nacionalnog vijeća za visoko obrazovanje RH, a od 2006. – 2007. i njegov Predsjednik. Dobitnik je mnogobrojnih nagrada i odličja, uključujući nagrade Josip Štolcer Slavenski (1979. i 2001.); nagrade HAZU (1993. i 2001.); diskografske nagrade Porin (1994., 1996., te 2015. za Životno djelo); nagradu Međugorje (1994); Judita (2000.); Peristil (2000.); Boris Papandopulo Hrvatskog društva skladatelja (2001.); Vladimir Nazor (2001.); Nagradu hrvatskog glumišta (2001.) te odlikovanje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića kao i Spomenicu Domovinskog rata 1990. – 1992. Od 1992. je član suradnik, a od 2008. godine redoviti član HAZU. U razdoblju od 2011. – 2018. obnašao je funkciju tajnika Razreda za glazbenu umjetnost i muzikologiju HAZU. Od 1. siječnja 2019. potpredsjednik je Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Skladbe su mu izvođene u Europi, Aziji, Australiji, Africi, Sjevernoj i Južnoj Americi, a od važnijih glazbenih središta treba izdvojiti izvedbe u Parizu, Londonu, Beču, New Yorku, Moskvi, Pekingu, Bruxellesu, Sydneyu itd...

ŽIVOTOPIS

Branka Cvitković (.....), hrvatska kazališna, televizijska i filmska glumica, školovala se na Filozofskom fakultetu i na Akademiji za kazalište, film i televiziju u Zagrebu. Na drugoj godini glume, 1973. Debitirala je u središnjoj nacionalnoj kazališnoj kući (u *Ledi*), a od 1975., nakon stjecanja diplome, postala je članicom ansambla Drame Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu. Ostvarila je više od sto uloga u dvadesetak kazališta i na kazališnim festivalima te cijeli niz televizijskih i filmskih kreacija. Odlukom Ministarstva kulture Republike Hrvatske 2006. proglašena je nacionalnom prvakinom Drame Hrvatskoga narodnog kazališta. Dobitnica je brojnih nagrada, priznanja i odlikovanja (Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića, Red Danice hrvatske s likom Katarine Zrinske, Spomenica Domovinskog rata, Nagrada Grada Zagreba). Godine 2004. tiskana je monografija povodom 30. godišnjice njezina umjetničkog rada. Na Umjetničkoj akademiji u Osijeku bila je docentica, a od 2015. dekanica je na Fakultetu za film i scenske umjetnosti pri međunarodnom Sveučilištu Libertas u Zagrebu, na kojemu od 2014. djeluje kao izv. prof. art.

Helena Sablić Tomić

Akademkinja Helena Sablić Tomić rođena je . godine u gdje je pohađala osnovnu i srednju školu te diplomirala na Pedagoškom fakultetu. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu je 1997. godine magistrirala s temom "Kratka priča devedesetih – biblioteka i autori časopisa Quorum", a 2001. je obranila doktorsku disertaciju naslovljenu "Modeli hrvatske suvremene autobiografske proze".

Na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku predaje u statusu redovitog profesora u trajnom zvanju kolegije iz područja književnosti i kulture. Dekanica je od 2006. Akademije za umjetnost i kulturu u Osijeku. Prva je ambasadorica (2018) Deska Kreativna Europa Ministarstva kulture i medija RH. Akademkinja od 2024. u Razredu za književnost HAZU.

Objavila je sljedeće knjige:

1. „Montaža citatnih atrakcija – u obzoru quorumaške proze“, Matica hrvatska ogranak Osijek, Osijek, 1998.;
2. „Intimno i javno – ogledi o suvremenoj autobiografskoj prozi“, Naklada Ljevak, Zagreb, 2002.;
3. „Slavonski tekst hrvatske književnosti“, Matica hrvatska, Zagreb, 2003. (koautorstvo s Goranom Remom);
4. „Gola u snu-o ženskom književnom identitetu“, Znanje, Zagreb, 2005.;
5. „Dnevnik nevidljivoga – moja godina 2007.“, Naklada Ljevak, Zagreb, 2008. (fotografija Davor Šarić)
6. „Hrvatska autobiografska proza“, Naklada Ljevak, Zagreb, 2008.;
7. „Kortars horvat irodalom-költeszet es rövidtörténet 1968-tól napjainkig“ (Hrvatska suvremena književnost – pjesništvo i kratka priča od 1968), Jelenkor, Pečuh, 2009. (koautorstvo s Goranom Remom);
8. „Bogdan Mesinger – esej“, Oksimoron, Osijek, 2010. (fotografija Davor Šarić)
9. „Pannonius, Vrančić; pretapanja“, Oksimoron, Osijek, 2010. (fotografija Davor Šarić)
10. „Grad koji šarmira“, DHK Ogranak slavonsko-baranjsko-srijemski, Požega, 2011.
11. „O strasti, čitanju, dokolici“, Naklada Ljevak, Zagreb, 2011.
12. „Uvod u hrvatsku kratku priču“, Leykam international d. o.o., Zagreb, 2012.
13. „ЗА СТРАСТИТЕ, ЧИТАЊЕТО, БЕЗДЕЛНИЧЕЊЕТО- одбрани есеи“ („O strasti, čitanju, dokolici“), Медитеранска Академија „Браќа Миладиновци“, СТРУГА, 2013.
14. „Meandar – književna panorama Europe“, Mediteranska Akademija, Struga 2013. (koautorstvo s Radomirom Andrićem i Razme Kumbaroskim)

15. „Vera Erl – prostor i žena“, Oksimoron, Osijek, 2015. (fotografija Davor Šarić)
16. „Dodir teksta“, MeandarMedia, Zagreb, 2015.
17. „Skriveno u oku“, Naklada Ljevak, Zagreb, 2015.
18. „U osječkom Nutarnjem gradu“, HAZU/UAOS, Osijek, 2017.
19. „Kroćenje unutarnjeg nemira/*Taming of restkessness: I, woman, space*“, Akademija za umjetnost i kulturu, Osijek, 2018.
20. „Kartografija ljubavi – Dunavom“, Naklada Ljevak, Zagreb, 2021.
21. „U osječkom Nutarnjem gradu“, drugo prošireno izdanje, HAZU/AUK, Osijek, 2022.

Priredila je sljedeće knjige:

1. „Osječka čitanka – Sretne ulice“, Matica hrvatska ogranak Osijek, Osijek, 2000, (koautorstvo s Goranom Remom)
2. „Đakovačka čitanka – Puut nebeski“, Matica hrvatska ogranak Đakovo, Đakovo, 2000, (koautorstvo s Goranom Remom)
3. „Nebo nad Osijekom – intimistički zapisi“, Matica hrvatska ogranak Osijek, Osijek, 2003.
4. Franjo pl. Ciraki „Bilježke / Zapisci“, Grad Požega, Ogranak DHK slavonsko-baranjsko-srijemski, Osijek/Požega, 2004.
5. „Slavonska krv-izbor iz djela Josipa i Ivana Kozarca“, Znanje, Zagreb, 2005;
6. „Ēs a Drāva csak folyot – Szlavöniai horvát rövidtorozak“ (Tekla rijeka Drava- izbor iz kratke priče slavonskog teksta hrvatske književnosti), Jenekor, Pečuh, 2005;
7. „Šokačka čitanka“, Matica hrvatska ogranak Osijek/Šokačka grana, Osijek, 2007..
8. Zdenka Marković „Njegov posljednji san – iz ostavštine“, Grad Požega/Ogranak DHK slavonsko-baranjsko-srijemski, Osijek/Požega, 2007.

Napisala je scenarije za sljedeće dokumentarne filmove:

1. „Irena Vrkljan: samo albumi, knjige i plehnata kutija“
2. „Božidar Vilić: u znaku blizanaca“
3. „Brane Crlenjak: umjesto fotografija, kotlić“
4. „Bogdan Mesinger: traganje za obiteljskim vrijednostima“
5. „Jasna Melvinger: dok se budem dvoumila“
6. „Igor Mandić: nježno srce i sloboda lajanja“
7. „Željko Senečić: unutra sam JA“

8. „Borivoj Dovniković Bordo: e to mi je važno!“

9. „Marija Sekelez: mi od pljeska živimo“

10. „Vera Erl: u slavonskom prostoru“

11. „Tomislav Sabljak: priče i susretanja“

12. „Dubravka Oraić Tolić: u oblacima“

13. „Andrija Mutnjaković: kuća kao tratinčica“

Dobila je sljedeće nagrade:

1997. „Josip i Ivan Kozarac“ za najbolje znanstveno djelo („Montaža citatnih atrakcija“)

2000. „Fran Galović“ za najbolje djelo zavičajne tematike (u suradnji s Goranom Remom za „Osječku čitanku“)

2003. Pečat grada Osijeka za kulturu.

2005. „Julije Benešić“ za najuspješnije književno-kritičarsko djelo („Gola u snu“).

2007. Godišnja nagrada grada Požege za kulturu.

2009. Zlatna plaketa «Grb Grada Osijeka» za znanost

2013. „Ars longa, vita brevis“ za najbolju prevedenu knjigu eseja u Makedoniji („O strasti, čitanju, dokolici“).

2014. „Akademija Mediterana“ za ukupni stvaralački i književni opus, Struga, Makedonija

2018. „Josip i Ivan Kozarac“, nagrada za knjigu godine („U osječkom Nutarnjem gradu“)

2018. Književna nagrada Stipana Bilića-Prčića, Zaklada HAZU, Zagreb („U osječkom Nutarnjem gradu“)

Predsjednica je Matice hrvatske ogranak Osijek u razdoblju 2003-2007.

U uredništvu časopisa *Kolo* od 1998-2009. Članica je Pen-a, DHK i HDP. U uredništvu je časopisa *Forum* od 2022.

Pisala je književne kritike za *Vjesnik* (u kolumni *Dodir teksta*), a piše ih za Hrvatski radio 1. program (emisija *Kutiju slova*) i za časopis *Forum*.

akademkinja Dubravka Oraić Tolić () hrvatska je teoretičarka književnosti i kulture, pjesnikinja, esejistica i prevoditeljica.

Životopis

Osnovnu školu pohađala je u selu Donji Andrijevcu kod Slavonskoga Broda, a Filozofiju i ruski jezik s književnošću studirala je u Zagrebu (1962. – 1966.), a filozofiju u Beču (1967. – 1969.) za emigracije nakon Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika. Magistrirala je tezom o pejzažu u djelu A. G. Matoša i doktorirala tezom o citatnosti u književnosti i kulturi. Od 1971. do 1998. radi u Zavodu za znanost o književnosti Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Od 1998. redovita je profesorica teorije književnosti i kulture do umirovljenja 2014. Predavala je kao gostujuća profesorica na sveučilištima u Münchenu (1992.) i Göttingenu (2007.). Sudjelovala je na znanstvenim skupovima u zemlji i inozemstvu (Amsterdam, Bad Urach, Berlin, Bremen, Budimpešta, Heidelberg, Jena, Pečuh, Petrograd, Rovereto, Veszprém). Uređivala je s I. Frangešom biblioteke *Kritički portreti hrvatskih slavista* i *Enciklopedija hrvatske književnosti*, a s K. Nemecom i V. Žmegačem biblioteku „L“ Zavoda za znanost o književnosti Filozofskoga fakulteta u Zagrebu. Uredila je niz zbornika s Ernőom Kulcsárom Szabóm sa sveučilišta *Eötvös Loránd* iz Budimpešte, surađivala na projektu Aleksandra Flakera *Pojmovnik ruske avangarde* i *Zagrebački pojmovnik kulture 20. stoljeća* te objavila oko 150 znanstvenih i stručnih članaka iz teorije kulture, hrvatske i ruske književnosti.

Redovita je članica Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, profesorica emerita i potpredsjednica Matice hrvatske. Članica je Društva hrvatskih književnika i Hrvatskoga Centra P. E. N. –a. Uređivala je časopis *Hrvatska revija* od 2012. do 2021. Glavna je urednica časopisa *Forum* od 2022.

Djela

Objavila je oko dvadeset autorskih knjiga različita žanra. Raspon je žanrova od književnoznanstvene proze i esejistike do poezije, romana i putopisa. Uredila je i suuredila petnaestak svezaka te nekoliko prijevoda iz ruske književnosti 20. stoljeća.

Knjige

Književnoznanstvena i esejistička djela:

- *Pejzaž u djelu Antuna Gustava Matoša*. Zagreb: Matica hrvatska, 1980.
- *Teorija citatnosti*. Zagreb: Grafički zavod Hrvatske, 1990.
- *Književnost i sudbina*. Zagreb: Meandar, 1995.
- *Das Zitat in Literatur und Kunst*. Versuch einer Theorie. Aus dem Kroatischen übersetzt von Ulrich Dronske. Wien – Köln – Weimar: Böhlau Verlag, 1995.
- *Matoševa proza*. U: Zoran Kravar i Dubravka Oraić Tolić, *Lirika i proza Antuna Gustava Matoša*. Zagreb: Školska knjiga, 1996.
- *Paradigme 20. stoljeća: Avangarda i postmoderna*. Zagreb: Zavod za znanost o književnosti Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, 1996.
- *Dvadeseto stoljeće u retrovizoru*. Zagreb: Školska knjiga, 2000.

- *Muška moderna i ženska postmoderna: Rođenje virtualne kulture* Zagreb: Naklada Ljevak, 2005.^[3]
- *Männliche Moderne und weibliche Postmoderne: Geburt der virtuellen Kultur.* Aus dem Kroatischen übersetzt von Ulrich Dronske. Wien: Peter Lang, 2008.
- *Akademsko pismo: Strategije i tehnike klasične retorike za suvremene studentice i studente.* Zagreb: Naklada Ljevak, 2011.
- *Čitanja Matoša.* Zagreb: Naklada Ljevak, 2013.
- *Hlebnikov i avangard.* Moskva: Vest-Konsalting, 2013.
- *Antun Gustav Matoš: Ein Klassiker der kroatischen Moderne.* Aus dem Kroatischen übersetzt von Ulrich Dronske. Peter Lang: Frankfurt am Main – Bern – Bruxelles – New York – Oxford – Warszawa – Wien, 2014.
- *Citatnost u književnosti, umjetnosti i kulturi.* Zagreb: Naklada Ljevak, 2019.^{[4][5]}
- *Matoševo pjesništvo.* U: Antun Gustav Matoš: *Pjesme i Epigrami* / Dubravka Oraić Tolić: *Matoševo pjesništvo.* Zagreb: Matica hrvatska, 2020.^[6]
- *Zagrebačka stilistička škola: Zlatno doba hrvatske znanosti o književnosti.* Zagreb: Naklada Ljevak, 2022.

Pjesnička djela^[7]

- *Oči bez domovine.* Zagreb: Naprijed i Centar za kulturu Narodnoga sveučilišta grada Zagreba, 1969.
- *Urlik Amerike.* Zagreb: Sveučilišna naklada Liber, 1981.
- *Palindromska apokalipsa.* Zagreb: Durieux, 1993.
- *The American Scream. Palynndrome Apocalypse.* Tanslation by Sibelan Forrester, William E. Yuill, and Sonja Bašić. Cover photo by Miroslav Šutej. Portland: Ooligan Press, 2005. Za prijevod poeme *The American Scream* Sibelan Forrester dobila je nagradu Heltd.

Roman

- *Doživljaji Karla Maloga.* Zagreb: Naklada Ljevak, 2018.
- *Doživljaji Karla Maloga.* Zagreb: Hrvatska knjižnica za slijepe, 2021

Putopis

- *Peto evanđelje: Sedam dana u Svetoj Zemlji.* Zagreb: Naklada Ljevak, 2016.^[8]

Uredila

- *Intertekstualnost & Intermedijalnost.* Ur. Z. Maković, M. Medarić, D. Oraić [Tolić], P. Pavličić. Zagreb: Zavod za znanost o književnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, 1988.
- *Josip Sever: Borealni konj.* Priredila i uvodni esej napisala Dubravka Oraić Tolić. Zagreb: Mladost, 1989.
- *Antun Gustav Matoš: Putopisi.* Priredila i pogovor napisala Dubravka Oraić Tolić. Vinkovci: Privlačica, 1994.
- *Hrvatsko ratno pismo 1991/92//Croatian War Writing 1991/92.* Dokumentarna monografija. Uredila i predgovor napisala Dubravka Oraić Tolić. Zagreb: Zavod za znanost o književnosti Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, 1992. Hrvatski i engleski jezik. Ilustracije.

- *Intertekstualnost & Autoreferencijalnost*. Ur. D. Oraić Tolić i V. Žmegač. Zagreb: Zavod za znanost o književnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, 1993.
- *Kraj stoljeća – krajevi stoljeća*. Radovi s međunarodnoga simpozija, Opatija, 28. 9. – 1. 10. 1997. Ur. D. Oraić Tolić i V. Žmegač. *Umjetnost riječi* (Zagreb), 1999., br. 3–4.
- *Kulturni stereotipi: Koncepti identiteta u srednjoeuropskim književnostima*. Radovi s međunarodnoga simpozija, Lovran, 19. – 23. 5. 2004. Ur. D. Oraić Tolić i E. Kulcsár Szabó. Zagreb: FF press, 2006.
- *Kultur in Reflexion: Beiträge zur Geschichte der mitteleuropäischen Literaturwissenschaften*. Ur. E. Kulcsár Szabó i D. Oraić Tolić. Wien: Wilhelm Braumueller Universitäts-Verlagsbuchhandlung, 2008.
- *Zagrebačka književnoznanstvena škola*. *Umjetnost riječi* (Zagreb), 2009., br. 3–4.
- *Reinhard Lauer: Povijest ruske književnosti*. Stručna redakcija i pogovor Dubravka Oraić Tolić. Zagreb: Golden marketing-Tehnička knjiga, 2009.
- *Imaginacije prostora: Centri i periferije – metropole i provincije u književnostima i kulturama Srednje Europe*. Ur. D. Oraić Tolić i E. E. Kulcsár Szabó. Zagreb: Disput, 2013.
- *Hrvatsko proljeće u sjećanjima suvremenika: Memoarski zapisi u povodu 50-obljetnice Hrvatskoga proljeća (1971–2021)*. Priredila i uvod napisala Dubravka Oraić Tolić. Zagreb: Matica hrvatska, 2021.

Prijevod

- Valentin Katajev, *Trava zaborava* (trilogija: *Sveti zdenac*, *Trava zaborava*, *Kockica*), Rijeka: Otokar Keršovani, 1975.
- Vladimir Majakovski, *Rat i mir (svijet)*. *Gordogan* (Zagreb), 2, 1980., 5–6, 49–83.
- Andrej Bjeli, *Petrograd*, Liber, Zagreb, 1981.
- Velimir Hljebnikov, *Zangezi. Dometi* (Rijeka), XIV, 1981., 6, 15–35.
- Sergej Birjukov: Stihija stihova, *Treći program hrvatskoga radija* 2013., 85, 233–251.

Urednica

- Biblioteka Kritički portreti hrvatskih slavista Zavoda za znanost o književnosti Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (suurednica, urednik Ivo Frangeš)
- Biblioteka Enciklopedija hrvatske književnosti Zavoda za znanost o književnosti Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu (suurednica, urednik Ivo Frangeš)
- Biblioteka L Zavoda za znanost o književnosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu (urednica, suurednici Krešimir Nemec i Viktor Žmegač)
- niz zbornika

Uvrštena u antologije

- *Antologija savremenih jugoslovenskih pesnikinja 1- 2*. Beograd: A-Š Delo, 1988.
- *Skupljena baština: Suvremeno hrvatsko pjesništvo 1940. – 1990*. Pripremio Stijepo Mijović Kočan. Zagreb: Školske novine, 1993.
- *U ovom strašnom času*: Antologija suvremene hrvatske lirike. Priredili i predgovor napisali Ivo Sanader i Ante Stamač. Zagreb: Školska knjiga, 1994.
- *Żywe źródło: Antologia współczesnej poezji chorwackiej*. Wybór, przekład, noty o autorach Łucja Danielewska. Warszawa: Wydawnictwo Książkowe Ibis, 1996.

Nagrade

- 1969. Prva nagrada Književnoga fonda mladih „A. B. Šimić“ za zbirku pjesama *Oči bez domovine*.
- 1996. Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića za osobite zasluge u kulturi
- 2006. Vjesnikova nagrada za knjigu godine za knjigu *Muška moderna i ženska postmoderna*, Zagreb: Naklada Ljevak, 2005.
- 2012. Povelja Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu za dugogodišnji doprinos Fakultetu
- 2012. Državna nagrada, za životno djelo u području humanističkih znanosti^[8]
- 2013. Nagrada HAZU, za najviša znanstvena i umjetnička dostignuća u Republici Hrvatskoj u području književnosti za knjigu *Akademsko pismo: Strategije i tehnike klasične retorike za suvremene studentice i studente*, Zagreb: Naklada Ljevak, 2011.^{[9][10]}
- 2016. Nagrada Josip i Ivan Kozarac, za životno djelo^[3]
- 2018. Nagrada Josip i Ivan Kozarac za knjigu godine za roman *Doživljaji Karla Maloga*, Zagreb: Naklada Ljevak, 2018.
- 2021.: Nagrada Vladimir Nazor za životno djelo

Dr. sc. Bruno Kragić () hrvatski je filmolog i enciklopedist. Od 2020. glavni je ravnatelj Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža. Diplomirao je komparativnu književnost i francuski jezik na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1997.), gdje je 2004. magistrirao filmološkom temom na smjeru amerikanistike (*Tipologija glumačkih zvijezda američkog filma*) te 2012. doktorirao u polju filmologije (*Kasni klasični stil zvučnoga igranog filma*).

U Leksikografskom zavodu Miroslav Krleža zaposlen je od 2000. kao znanstveni novak na projektu Hrvatska bio-bibliografska baština; član uredništva Hrvatskoga biografskog leksikona od 2000. do 2021. (u kojem je bio urednik za film i književnost). Urednik je *Filmskog leksikona*, s Nikicom Gilićem, koji je objavljen 2003. godine. Od 2003. godine član uredništva *Hrvatske enciklopedije*, od 2015. bio je zamjenik glavnog urednika mrežnog izdanja *Hrvatske enciklopedije*, a od 2021. njezin je glavni urednik.

Bruno Kragić uzastopno je, javnim natječajem, biran za ravnatelja Leksikografskog zavoda Miroslav Krleža u više mandata, a tu je dužnost obnašao od 1. siječnja 2009. do 14. listopada 2020., kad ga je Vlada Republike Hrvatske imenovala glavnim ravnateljem Leksikografskoga zavoda.

Javna djelatnost

Uredništvo:

- član uredništva *Hrvatskoga filmskog ljetopisa* od 2001.; jedno vrijeme bio glavni urednik
- urednik (s Tomislavom Brlekom) časopisa za kulturu i umjetnost *15 dana* od 2004.
- predsjednik Hrvatskoga društva filmskih kritičara u dva mandata
- predsjednik Programskog vijeća HRT-a od 2015. do 2016.
- predsjednik Upravnog odbora Hrvatskog audiovizualnog centra (HAVC) od 2017. do 2022.

Članstvo:

- Hrvatsko semiotičko društvo
- Hrvatsko društvo filmskih kritičara
- Međunarodna federacija filmskih novinara FIPRESCI

Bibliografija

- "Screwball komedija", u: *Hrvatski filmski ljetopis*, 3 (1997) 11.
- "Lawrence od Arabije – likovi i ideje", u: *Hrvatski filmski ljetopis*, 4 (1998) 16.
- "Francuski film u svjetlosti književne tradicije", u: *Hrvatski filmski ljetopis*, 5 (1999) 19/20.
- "Vidljivo i nevidljivo u filmovima Johna Forda", *Hrvatski filmski ljetopis*, 7 (2001) 25.
- suradnik *Leksikona stranih pisaca*, Školska knjiga, Zagreb 2001.
- suradnik *Leksikona svjetske književnosti – djela*, Školska knjiga, Zagreb 2004.
- s Nikicom Gilićem urednik *Filmskog leksikona*, Leksikografski zavod, Zagreb 2003.
- suradnik *Leksikona radija i televizije*, HRT, 2006.
- suradnik *Hrvatske književne enciklopedije*, Leksikografski zavod, 2010-12.
- oko 60 književnih i filmskih kritika te filmskih eseja i studija u časopisima i novinama *Vijenac*, *Kolo*, *Republika*, *Zarez*, *Hrvatski filmski ljetopis* i dr.
- autor knjige *Neke tendencije klasičnoga filma: tri eseja*, Hrvatski filmski savez, 2017.

Dr. art. NEVENKA ARBANAS, hrvatska grafičarka rođena je u) ;
Osnovnu školu. pohađala je u Našicama. Školu primijenjenih umjetnosti (Odjel grafike) završava u Zagrebu 1970. godine. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu studirala je od 1970. do 1975., na Grafičkom odsjeku. Diplomirala je u klasi prof. A. Kinerta 1975. Poslijediplomski studij grafike pohađa kod prof. A. Kinerta. Stipendist je Fonda «Moša Pijade» na Akademiji Minerva u Grönningenu (Nizozemska). Godine 1986. boravi u Parizu u Atelier 17 Stanleya Wiliama Haytera. Jednogodišnja stipendija na Likovnoj akademiji u Pragu 1988., kod prof. Čepelaka. Od 1972. godine izlaže na 40-tak skupnih izložbi. Samostalne izložbe: u Zagrebu: Salon galerije Karas (1983.), Kabinet grafike HAZU (1997.), Galerija Galženica (1998.); u Ankari: Galerija Cankaya Belediyesi (1999.). Od 1985. godine sudjeluje na međunarodnim grafičkim bijenlima u Ljubljani, Lublinu (Poljska), Banskjoj Bistrici (ondašnji ČSSR), Udinama (Italija), Györu (Mađarska), Bitoli (Makedonija), Kyotu (Japan). Objavila je 15 grafičkih mapa. 1994. godine izvodi Križni put s raspelom (keramika) u crkvi sv. Josipa Radnika u Ostrošincima kraj Našica. 1995. godine Križni put u kapeli sv. Mihovila u Zagrebu (terakota). Od 1976. radi kao nastavnik: Obrazovni centar za unutrašnje poslove - Povijest umjetnosti, Likovna kultura, Vježbe zapažanja (1976. – 1993.), Škola primijenjenih umjetnosti i dizajna - Grafičke tehnike (1993. -1999.). Od 1999. godine do umirovljenja predavala je nastavu predmeta Grafika studentima slikarstva i kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Grafički dizajn: Propagandni materijal Zagrebačke filharmonije za sezonu 2000/2001., Grafička rješenja petnaest hrvatskih poštanskih maraka. Od 1997. godine član je California Society of Printmakers, Emeryville, CA, US. Priredila je priručnik Grafičke tehnike. 1997. izlazi monografija: Luko Paljetak, Nevenka Arbanas (Biblioteka «Prizma», Knjiga 31) u izdanju Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu. Za dostignuća u umjetničkom radu 1996. odlikovana je Redom Danice hrvatske s ikom Marka Marulića. Radovi joj se nalaze u više muzeja, galerija i privatnih zbirki (Zagreb, Rijeka, Osijek, Kairo, Bonn, Mulhouse, Ljubljana, Novo Mesto). Dobitnica je brojnih nagrada za grafiku (Zagreb, Osijek, Lublin, Kairo, Aleksandrija), među kojima Premije Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti na 18. zagrebačkoj izložbi grafike (1994.), Nagrade žirija na 1. hrvatskom trijenalu grafike, Kabinet grafike, HAZU (1997.) te Nagrade za najbolju godišnju izložbu Galerije Forum u Zagrebu (2003.). Na temelju umjetničkih dostignuća u realizaciji umjetničkog projekta 'Listovi / stvaranje asocijacija kod gledatelja grafičkog otiska' stekla je 2017. akademski stupanj doktorice umjetnosti iz umjetničkog područja, umjetničkog polja likovne umjetnosti. Godine 2018. dobila je državnu nagradu Vladimir Nator za životno djelo.

Ivana Bakal

Dr. art. Ivana Bakal kostimografijom se profesionalno bavi od 1986. godine. Studirala je na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu – 1987. godine diplomirala je na Višoj školi dizajn odjeće i 2010. magistrala na diplomskom studiju kostimografije, a 2015. godine stekla je titulu doktorice umjetnosti na ALU. Autorica je više od stotinu kostimografija, nekoliko scenografija, dizajnerica je odjevnih i tekstilnih predmeta, te autorica velikih strukovnih projekata („Sto godina hrvatske scenografije i kostimografije 1909. – 2009.“), pokrenula je bijenalnu izložbu Sekcija za kazališnu i filmsku umjetnost naziva „Suvremena kazališna i filmska scena“, autorica je bijenalne izložbe „Nacionalna baština“. Izlaže na samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i svijetu. Suraduje na izložbama i kao autor likovnog postava („Kazalište i kulturna memorija – 50 godina Odsjeka za povijest hrvatskog kazališta HAZU“, 2016. i „Milan Ogrizović i kazalište“, HAZU, 2017., „Suvremena kazališna i filmska scena 2015. – 2017.“ i dr.). Sudjeluje na znanstvenim skupovima i piše znanstvene radove na temu kostimografije i obrazovanja. Autorica je i urednica monografija o hrvatskoj scenografiji i kostimografiji. Predsjednica je ULUPUH-a i Sekcija za kazališnu i filmsku umjetnost. Članica je i Sekcije za tekstilno stvaralaštvo ULUPUH-a. Vanjski je suradnik – docent na Diplomskom studiju kostimografije Tekstilno-tehnološkog fakulteta u Zagrebu. Članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika od 1990. godine. Dobitnica je više nagrada.

Valentina TURCU, baletna plesačica i koreografkinja (), usavršavala se u École-Atelier Rudra Bêjart u Lausannei, gdje je ostvarila niz uloga u baletima Mauricea Bêjarta. Svoju plesnu i koreografsku karijeru veže nadalje uz Slovensko narodno gledališče (SNG) u Mariboru. Balet *Romeo i Julija* (S. S. Prokofjev) postavila je 2012. u mariborskoj SNG-u, 2013. na Dubrovačkim ljetnim igrama, a velik je uspjeh potom imao diljem Europe kao i balet *Jevgenij Onjegin* (P. I. Čajkovski, S. Rahmanjinov, 2016), za koji potpisuje koreografiju, režiju i glazbeni koncept. Za splitski baletni ansambl postavila je 2009. *Bolero* (M. Ravela, 2009) i *Carmen* (R. K. Ščedrin, 2011). U zagrebačkoj HNK-u 2010. koreografirala je operetu *Šišmiš* (J. Strauss ml.) u režiji K. Dolencića, a 2018., u koprodukciji s mariborskim SNG-on, koreografirala i režirala balet *Smrt u Veneciji* (prema Th. Mannu), za koji je odabrala i glazbu (G. Mahler). S Leom Mujićem potpisuje adaptaciju i izbor glazbe za *Anu Karenjinu* zagrebačkoga HNK-a, postavljanje baleta *Opasne veze* za Dubrovačke ljetne igre te surađuje s mnogim redateljima poput Tomaža Pandura, Janusza Kice, Krešimira Dolencića, Vite Taufera, Nenni Delmestre, makedonskog redatelja Alexandra Popovskog i dr., koreografirajući za više od 40 dramskih predstava. Okušala se i u dramskoj režiji: *Tramvaj zvan žudnja* (2019) T. Williamsa u varaždinskom HNK-u. Postavljajući potpuno nove kriterije u razumijevanju plesne umjetnosti, dobitnica je mnogih nagrada.

Valentina Turcu je dobitnica najviše stručne nagrade DBUS na polju baletne umjetnosti u Sloveniji, odplesala je, koreografirala, režirala, stvarala i surađivala na više od 120 kazališnih projekata baleta, opere i drame. Dubrovačke Ljetne Igre predložile su je za čuvenu nagradu 2015 Kyoto Prize u Japanu. Autorica je projekta Leonardo da Vinci na EXPO MILANO 2015, osmislila je scenski pokret i koreografije za više od 20 kazališnih predstava, uključujući *Opasne veze* Christophera Hamptona, Shakespearove drame *Hamlet*, *Oluja*, *Na Tri kralja ili kako vam drago*, *Henrik IV.*, Molièreova *Građanina plemića*, Cervantesova *Don Quijotea*, Stokerova *Drakulu*, Ionescovu *Čelavu pjevačicu* i *Nosoroge*, Andersenovu *Sniježnu kraljicu*, Lorcinu *Krvavu svadbu*, Brechtovu *Operu za tri groša* i Ibsenov *Peer Gynt*. Od 31. ožujka 2023. godine imenovana je za članicu Odbora »Nagrade Vladimir Nazor«.

Maja Furlan Zimmermann

Diplomirala 1998. na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. 2003. s osniva ured. U različitim autorskim timovima nagrađivana na natjecajima iz područja arhitekture, urbanizma i skulpture u javnom prostoru, uz realizaciju većeg broja prvonagrađenih rješenja. Dobitnica nagrade na 25. salonu mladih u kategoriji arhitekture (1998) za projekt 'muzej suvremene umjetnosti' u Budimpešti i godišnjih nagrada Viktor Kovačić i Vladimir Nazor (2017) za Osnovnu školu 'Žnjan - Pazdigrad' u Splitu (s. M. Bošnjak i M. Buvinić). Sudjeluje u nastavi Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu (2003-2011) i preddiplomskog studija Arhitektura i urbanizam Fakulteta građevinarstva, arhitekture i geodezije u Splitu (2018-). Angažirana u Društvu arhitekata Zagreba, Europeanu Hrvatska i Udruženju hrvatskih arhitekata.